

ZILVER BLAD

06

*Een handvest voor
vrede zonder veto*

07

*Oktober,
maand van de
voetganger*

13

*Oplichting, zwendel
en internetfraude*

14

*5 oktober:
op naar de
Klimaatmars!*

Alle hens aan dek

En weer zijn we in september aanbeland, neemt de natuur wondere kleuren aan en herneemt GroenPlus zijn werking. We doen dat met het stukje energie dat we als 'groene strandjutters' hebben opgepikt aan 't zeetje.

Intussen is GroenPlus ook aan een nieuwe overeenkomst met Groen toe. Daarin leggen we de regels vast van onze werking binnen de partij.

Bij GroenPlus is het ons opzet om ouderen bij Groen te blijven betrekken en te inspireren. Zeg maar, het groene gedachtengoed handen en voeten te geven.

Op dit moment heeft Groen nood aan een extra duwtje in de rug. Wanneer een partij aan herbronning toe is, betekent dat alle hens aan dek. Dan zet je in op samenwerking. Dan telt ieders inzet mee. Dan bekijk je, hoe je samen het sterkst overkomt.

We verwachten dat dit tot uitdrukking komt in de nieuwe bestuursovereenkomst. Dat onze inzet gewaardeerd wordt en dat we daarvoor verder de nodige middelen ontvangen.

de Redactie

Eerste keer Zilverblad?

Je bent lid van Groen en ouder dan 55. Dan ontvang je dit blad en ook de digitale nieuwsbrieven van GroenPlus. Als actief lid van Groen kan het zijn dat je nog niet aan de activiteiten van GroenPlus toe bent. Alle begrip daarvoor. Ontvang je liever (nog) geen Zilverblad, of onze nieuwsbrief, geen probleem. Laat het dan een weten aan walter.decoene@gmail.com.

Mieke Vogels, voorzitter

De bomen van de boekenberg

*Hij valt niet met een dreun
Akelig om zo dichtbij te zien
hoe de macht te werk gaat.*

*Een klein duwtje van de oranje man
die haar vilde net boven de grond in de onderstam
is ruim voldoende*

*Traag en eerzaam buigt ze
Ruist en kraakt en zoent de grond
waarop ze stond*

*Stammen rollen als lotgenoten
leunen tegen elkaar
tot een reusachtige hoop treurnis*

*Al was het een plataan of een uitheemse eik
Een lindeboom die geurt in de zon
En schaduwt op de baan*

*Die de regen vangt in zachte druppels
Die de hitte breekt, haast zonder een briesje
Die het grimmige grijs graag groende*

*Die ons rugdekking gaf
toen we vlinderig zoenden*

Joost Fillet

Wie zal er voor ons zorgen?

We weten al lang dat het aantal 80-plussers toeneemt, maar een plan om de groeiende zorgvraag te beantwoorden ontbreekt. De verschillende ouderverenigingen, samen in de Ouderenzorgcoalitie, vragen meer aandacht voor het nakende zorginfarct. Op 3 juli organiseerden ze een denkdag waar ook beleidsaanbevelingen werden geformuleerd. GroenPlus nam actief deel. Een kort verslag.

Nood aan een evaluatie van de 'vermaatschappelijking van zorg'. 12 jaar geleden gaf de overheid de ambitie op om wachtlijsten in de zorg op te lossen. Wie zorg behoeft moest beroep doen op familie en omgeving. Dit was alleen haalbaar als alle beleidsdomeinen meebouwden aan dit nieuwe model; inzetten op mantelzorg, zorgzame buurten, aangepast wonen, toegankelijk openbaar vervoer, voorzieningen in de buurt... Maar het beleid volgde niet. De recente pensioenhervorming van de Arizona-regering straft bv. wie kiest voor mantelzorg. Vermaatschappelijking van zorg wordt synoniem voor 'Trek je plan!'.

Aandacht voor de kwetsbaarheid van ouderen gaat altijd over de 5% ouderen die in een woonzorgcentra wonen. Ook de Vlaamse ouderenraad beperkte recent haar onderzoek over kwaliteit van leven tot de bewoners van de WZC. Europees onderzoek leert dat de eenzaamheid bij **alleenwonende ouderen** nergens sterker stijgt dan in België. We produceren in dit land eenzaamheid. Waar kan de oudere nog terecht? Diensten gebeuren alleen nog online, kantoren van de mutualiteit zijn dicht, de bushalte in de buurt afgeschaft...

Brede instemming voor het structureel verankeren van zorgzame

© Laurane Berkeïn - Vlaamse Ouderenraad

buurten. Naast een plek voor ontmoeting is het buurthuis ook een huis waar verschillende zorg- en hulpverleners een praktijkruimte hebben; waar een zorgplan wordt opgemaakt, samen met de zorgvrager en zijn familie. **GroenPlus verdedigt het model buurtgebonden zorg al vele jaren. Het draagvlak wordt eindelijk groter. Buurtgebonden zorg kan alleen als alle actoren samenwerken aan een reconversieplan.** Elke buurt is anders. Een aangepaste buurtzorgwerking kan worden uitgebouwd vanuit een bestaand lokaal dienstencentrum, een WZC dat centraal ligt in een buurt, een ongebruikt kantoor van een mutualiteit, een oude kerk...

Zorgpartners niet bereid om samen te werken. Op de denkdag werd helaas weer duidelijk dat de zorgpartners die weliswaar het belang ervan onderschrijven, nog steeds niet bereid zijn om samen te werken aan die buurtgebonden zorg. **De vertegenwoordigers van de thuiszorg vinden dat de vrije**

keuze van zorgaanbieders het uitgangspunt moet blijven. Geen samenwerking maar concurrentie, dus. Wat betekent vrije keuze in een tijd van wachtlijsten? Mensen kiezen niet langer in functie van toebehoren aan een zuil. **De koepels van de woonzorgcentra (Zorgnet en VLOZO) weigerden om de brief te ondertekenen die de zorgcoalitie schreef aan de nieuwe regering,** met de vraag om een zorgplan op te stellen. Ze onderhandelen liever rechtstreeks met de minister, om de bijkomende middelen te gebruiken voor het verhogen van het aantal bedden.

Vertegenwoordigers van het kabinet van minister Caroline Gennez waren aanwezig op de denkdag. Ze hebben gezien dat er een breed draagvlak bestaat voor een buurtgerichte aanpak. **Durft de minister de partners uiteindelijk dwingen tot samenwerking?** Dat zou haar alvast een plaats in de geschiedenisboeken bezorgen.

In vredesnaam

“Taal doet ertoe. Woorden kunnen schade aanrichten en helen.” Het zijn woorden van de cultuurhistorica Marina Warner die voor mij actueler zijn dan nooit. Het is eigen aan fascistische regimes, zowel langs rechtse, als aan linkse kant, dat zij steeds externe vijanden zoeken. Europa als laatste bastion voor het behoud van de democratie en de rechtstaat is dan ook momenteel de gedroomde kop van jut.

In deze tijd van toenemende oorlogsdreiging is de roep ook groot om 5% van het Bruto Nationaal Product te spenderen aan defensie. Autocratische regimes, cybercriminaliteit, fake news, de gevaren van artificiële intelligentie moeten blijvend bestreden worden ter bescherming van de democratie. Het is dus geen tijd om naïef te zijn. Bijkomende investeringen zijn nodig om een Europees antwoord te geven op de vele uitdagingen die zich stellen.

De vraag is of het meegaan in de huidige bewapeningswedloop het juiste antwoord is. 2000 miljard euro in Europa uitgeven aan defensie valt moreel niet te verantwoorden. Zeker als je weet dat los van de oorlogscrisis de klimaatcrisis al elke dag aanwezig is.

Woorden doen ertoe. Laten we een Europese vredesmacht uitbouwen

in plaats van een Europees leger. Bij het ontstaan van de Verenigde Naties werd een eigen vredesmacht voorzien. Die is er nooit gekomen. Het is tijd dat Europa deze lacune opvult. De nadruk ligt dan niet alleen op defensie, maar op te allen prijze oorlog vermijden, om zo de kwaliteit van het leven te vrijwaren.

Waarom geen Europese blauwhelmen aan de grens van Rusland, in Moldavië en de Baltische staten? Dat deze blauwhelmen goed bewapend moeten zijn, hoeft geen contradictie te zijn. Het blijft een sterke boodschap: voor Europa is oorlog uit den boze. Dat er bij de waanzin van de oorlog enkel verliezers zijn dringt

bij Rutte en co blijkbaar nog steeds niet door. Wetenschappelijk gezien is er meer kennis dan ooit over de gevolgen van oorlogstrauma's en toch klinkt steeds opnieuw de oorlogsretoriek. Elke vredesboodschap wordt in de kiem gesmoord.

Nobelprijswinnares **Wistawa Szymborska** verwoordt als geen ander de waanzin van de oorlog:

Na elke oorlog

Moet iemand opruimen

Min of meer netjes

Wordt het tenslotte niet vanzelf.

Iemand moet het puin

Aan de kant schuiven

Zodat de vrachtwagens met lijken

Over de weg kunnen rijden.

Fotogeniek is het niet En het kost jaren. Alle camera's zijn al naar een andere oorlog.

Laten we op dezelfde nagel blijven kloppen, **bouw een Europese vredesmacht**. Leer uit de geschiedenis dat oorlog het ergste in de mens naar boven brengt, gruwel waar geen taal meer voor te vinden is. Nu het nog kan, spreek een andere taal. In vredesnaam!

Plastictop: hoop na mislukking

In augustus 2025 kwamen 185 landen voor een VN-top over plasticvervuiling samen in Genève. Een bindend verdrag leek binnen handbereik, maar de economische belangen lagen te ver uiteen.

Toch is er hoop. Een extratop wordt voorbereid, nieuwe kansen op een akkoord. Intussen groeit het besef dat onze oceanen geen tijd meer over hebben. En dat verandering dringend nodig is.

Het kwam dan toch nog goed die 26ste september

Nine Eleven (9/11) Sinds december 2001 gaat de nucleaire ontwapening bergaf. Na de aanslagen van 11 september kondigde president George W. Bush de terugtrekking van de VS uit het antiraketten- of ABM-verdrag aan.

De VS dienden zich te verdedigen tegen 'schurkenstaten' en moesten daarom een antirakettenschild kunnen ontplooiën. Dit schild, Aegis BMD, was al in de jaren 1990 in ontwikkeling. In oktober 2004 leverde de firma Raytheon het eerste exemplaar af. De bewapeningswedloop kreeg een doorstart. Vladimir Poetin kondigde op 1 maart 2018 een reeks wapens aan die dit rakettenschild konden omzeilen.

ICAN In de marge van de Non-proliferatie Conferentie van 2007 te Wenen, richtte de 'International Physicians for the Prevention of Nuclear War' de ngo ICAN op. Deze ngo ijvert internationaal voor de afschaffing van nucleaire wapens. Mede door deze campagne kwam op 7 juli 2017 een verdrag tot stand inzake het verbod op kernwapens. ICAN kreeg hiervoor in datzelfde jaar de Nobelprijs voor de Vrede. In de Algemene Vergadering van de VN stemden 122 landen voor, één land (Nederland) tegen en 1 onthouding (Singapore). 69 landen namen niet deel aan de stemming, w.o. de kernmachten en alle NAVO-landen. Het verdrag is sinds 22 januari 2021 van kracht. België en de andere NAVO-landen en kernmachten, hebben dit verdrag nog steeds niet ondertekend.

Stanislas Petrov

September 1983 was een woelige maand. Op 1 september schoot een Sovjet Su-15 jachtvliegtuig een Zuid-Koreaanse Boeing 747 neer, 246 passagiers en 23 bemannings-

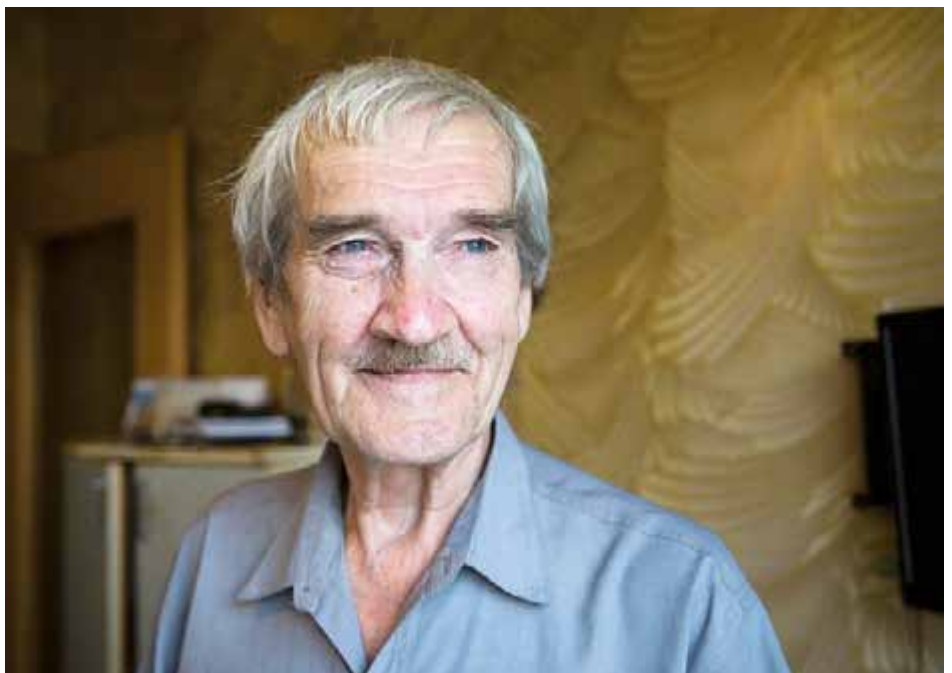
leden kwamen om het leven. De spanning steeg ten top.

In de nacht van 25 op 26 september was luitenant-kolonel Stanislas Petrov (1939-2017) hoofd van de wacht bij de Strategische Luchtverdediging te Kourilovo, 100km ten zuiden van Moskou. Kort na middernacht detecteerde het Sovjet infrarood satellietstelsel de lancering van een 'Minuteman' intercontinentale raket. De Sovjetcomputers kondigden alarm af. Korte tijd later detecteerden de Oko-satellieten vier nieuwe lanceringen. Stanislas Petrov moest een beslissing nemen. Voor hem was dit een vals alarm. Andere detectiesystemen, waaronder de radar, bevestigden de lanceringen niet. Met vijf raketten begin je geen kernoorlog, was Petrovs logica; een nucleaire aanval zou massaal gebeuren. De spanning liep hoog op, was dit de juiste beslissing? Tegen het protocol in gaf Petrov het alarm niet verder door. Hierdoor weerhield hij de Sovjet-Unie van een nucleaire tegenaanval.

Pas na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie kwam dit incident aan het licht. Stanislas Petrov kreeg de Dresden Friedenspreis in 2013, een late erkenning. Hijzelf vond dat hij helemaal geen held was. Hij beperkte zijn rol tot deze van 'de juiste man op de juiste plaats'.

Tot aan zijn dood bleef hij ervan overtuigd dat er op de aarde geen plaats is voor nucleaire wapens. Op 5.12.2013 riep de UN 26 september uit tot 'Internationale Dag ter Uitbanning van Kernwapens'.

Actie in Kleine-Brogel 80 jaar na Hiroshima en Nagasaki blijft actievoeren tegen kernwapens noodzakelijk. **NoNukes richt**, samen met een 40-tal organisaties uit de vredesbeweging, **op zaterdag 27 september '25, tussen 11u en 17u, een 7km lange wandeling in rond de vliegbasis Kleine-Brogel.** Schrijf deze datum alvast in je agenda!

Een handvest voor vrede zonder veto

Zo verbiedt art.2.4 bedreiging met of gebruik van geweld tegen de territoriale integriteit of de politieke onafhankelijkheid van een andere staat.

En volgens art.73 dienen lidstaten voor hun niet-zelfbesturende gebieden vrede, veiligheid en welzijn van de inwoners te bevorderen. Dit lijkt me o.a. van toepassing voor Palestina, Soedan, Mali, Congo...

De humane richtlijnen staan nog eens apart vermeld in de **Universele Rechten van de Mens**.

Met zo een akkoord zou men zich veilig en in vrede voelen. Toepassing van het Handvest vereist echter overlegorganen, zoals de Algemene Vergadering (AV), waarin iedere lidstaat 1 stem heeft, de Veiligheidsraad (VR) en het Internationaal Gerechtshof (IGH).

Er zit echter een grote **stelselmfout in de VN**.

In de VN-Veiligheidsraad beschikken de 5 permanente leden (VS, VK, Frankrijk, China en Rusland) een vetorecht! 293 veto's hebben het werk van VN al jaren geboycot. Zo blokkeert Rusland resoluties over Oekraïne en Syrië en de VS over Israël. Amnesty International en Oxfam stellen dat men op die manier rechter en jury speelt. **Dat vetorecht dient simpelweg afgeschaft!**

Negatieve evolutie

Ondanks alles zijn er sinds de oprichting van de VN meer dan 100 oorlogen geweest.

Gaan de 3 grootmachten hun veto ooit opgeven? We lijken nu in een ander tijdperk terecht gekomen te zijn, waarbij deze 3 liever een eigengeerde, zelfs autocratische koers varen. De ex-VN-gezante voor Gaza, Sigrid Kaag, gaf het onlangs op: "De normerende stem van het internationale

recht is snel aan het afbrokkelen", aldus Kaag.

Secretaris-generaal Antonio Guterres predikt moedig in de woestijn. Dienen de AV en de VR om het eigen belang te verdedigen? Of voor de schone schijn?

Positieve evolutie?

Het bestaansrecht van de VN is duidelijk, maar ze dienen hervormd. Met dat besef heeft men in 2024 een Pact of the Future goedgekeurd; met allereerste goede aanpassingen, zoals een permanente vertegenwoordiging in de VR vanuit Afrika, en Latijns-Amerika. Maar het vetorecht wordt enkel beperkt! Een zwak compromis.

"Het vertrouwen in multilateralisme dient hersteld", stelt men terecht, want de primaire doelstelling van de VN is dat leden hun **internationale geschillen langs vreedzame weg oplossen**. Dat gebeurt natuurlijk best in een pril stadium, i.p.v. eerst naar de wapens te grijpen. Als dat overleg via de VN gebeurt, zou elke partij m.i. best onder ede verklaren te zullen onderhandelen in de geest van het Handvest en het groot gelijk opzij zetten.

Naar aanleiding van de huidige geweldshaarden is de teneur "dat de defensiebudgetten sterk omhoog moeten, zelfs ten koste van sociale voorzieningen, want vrede is enkel mogelijk door afschrikking met geweld."

Die aanname houdt wantrouwen en dreiging in en leidt finaal naar geweld. Kan het anders? Het moet anders! Mahatma Gandhi zei ooit: "Vrede is niet de afwezigheid van conflict, maar de kunde om ermee om te gaan"

Die stelling werd in 1945 gevolgd. Toen lagen de herinneringen aan zoveel geweld en vernietigingskracht nog vers in het geheugen, zodat er een consensus groeide rond '**Nooit meer oorlog!**'.

Daarom heeft men toen ook (bij de oprichting ervan) het **Handvest van de Verenigde Naties** opgesteld. In de loop der jaren is het ondertekend door 193 landen.

De aanhef van de tekst maakt de bedoeling al duidelijk: vrede en veiligheid voor ieder handhaven, internationale samenwerking bevorderen en mensenrechten beschermen.

Oktober: Maand van de Voetganger

In oktober organiseert de Voetgangersbeweging de Maand van de Voetganger. Met dit initiatief vraagt de Voetgangersbeweging aandacht voor het belang van stappen, voor de obstakels waarmee voetgangers dagelijks te maken krijgen en voor de nood aan een sterk en structureel voetgangersbeleid. Het Zilverblad vroeg co-voorzitter van de Voetgangersbeweging Bart Van der Spiegel om dit initiatief nader voor te stellen.

Waarom een Maand van de Voetganger?

Met dit initiatief willen we de voetganger een maand lang in de kijker plaatsen, want de belangen van de voetganger verdedigen is absoluut nodig. Goede voetpaden zijn belangrijk, want iedereen is voetganger. Zelfs een verstopte autogebruiker verplaatst zich vroeg of laat te voet. Iedereen is dus voetganger. Jammer genoeg is dat niet voor iedereen even evident. Sommige mensen kunnen zich enkel verplaatsen met een rolstoel, of een rollator, of ze moeten beroep doen op een begeleider of een assistentiehond. Voor hen lijkt het voetpad vaak een hindernissenparcours.

Wat staat er in oktober zoal op het programma?

Aan de Maand van de Voetganger nemen meer dan 60 verenigingen, organisaties en openbare besturen deel (waaronder ook GroenPlus). Aan hen om eigen initiatieven te organiseren. Dat kan gaan om een recreatieve wandeling in het kader van het Weekend van de Trage Wegen. Of om een buurtwandeling, zoals Team Trottoir deze organiseert, waarbij

alle knelpunten genoteerd worden en vervolgens gemeld aan de lokale schepen van mobiliteit.

De Voetgangersbeweging biedt een gezamenlijk platform en speelt een coördinerende rol. Het doel is altijd om de voetganger centraal in de belangstelling te plaatsen; meer draagvlak en meer zichtbaarheid rond de voetganger te creëren.

De aandacht voor de voetganger moet altijd vooropstaan. Stappen is de goedkoopste manier om zich te verplaatsen. En ook de meest duurzame. Kwaliteitsvolle voetpaden zijn voor ons prioritair. Zeker in het centrum van een gemeente moeten ze voldoende beschikbaar zijn. Aangename en comfortabele voetpaden trekken automatisch meer voetgangers aan, wat de leefbaarheid van onze gemeentecentra –maar ook de middenstand- absoluut ten goede komt. Op die manier stimuleren goede voetpaden meteen

ook de modal shift en dragen ze bij aan het STOP-principe.

Jullie organiseren de Maand van de Voetganger voor de tweede keer. Wat waren de conclusies na de eerste editie vorig jaar?

Het initiatief is goed in beeld gekomen. Het mocht uiteraard nog meer zijn, maar een nieuw initiatief vraagt altijd wat tijd. Dit jaar zijn er al een pak meer verenigingen die deelnemen en steden en gemeenten die ons initiatief onderschrijven. **Bedoeling is vooral dat de voetganger nadrukkelijker in beeld komt.** Wanneer het thema van de voetganger meer in beeld komt, gaan de mensen er meer belang aan hechten, waardoor ook de politiek er meer aandacht aan gaat besteden. En dat is gelukkig in steeds meer steden en gemeenten het geval.

Meer info op:

www.maandvandevoetganger.be

MIEKE VOGELS

‘Hefbomen voor kwaliteit van leven’

Op zoek naar een echte welvaartsmaat

Als het goed gaat met de economie, gaat het ook goed met de mens! Zo wordt gezegd. Deze stelling is steeds minder waar. De stijging van het BBP (Bruto Binnenland Product), de economische groei dus, vraagt steeds meer opoffering van mens en aarde. Dat dit BBP een zeer imperfecte maat van menselijke welvaart en vooruitgang is, wist Robert F. Kennedy al in 1968:

“Het BBP omvat luchtvervuiling en reclame voor sigaretten en de ambulances die op de snelwegen verkeersslachtoffers weghalen. Het rekent de speciale sloten voor onze deuren mee en ook de gevangenen voor de mensen die ze stukmaken. Het BBP omvat de vernietiging van de cederwouden en de dood van Lake Superior. Het neemt toe met de productie van napalm en raketten en kernkoppen. Het houdt geen rekening met de gezondheid van onze gezinnen, de kwaliteit van het onderwijs of het genoeg dat we aan spelen beleven. Het is net zo onverschillig voor de prosperiteit van onze fabrieken als voor de veiligheid van onze straten. Het telt niet de schoonheid van onze poë-

zie mee, of de kracht van onze huwelijken, noch de intelligentie van het publieke debat of de integriteit van overheidsofficials... het meet kortom alles, behalve dat wat het leven de moeite waard maakt.”

In het BBP ontbreken ook de afschrijvingen van natuurlijk kapitaal, zoals visbestanden, bossen en biodiversiteit. En de uitputting van hulpbronnen, als fossiele energie en metaalertsen.

Maar er wordt gewerkt aan een nieuwe maat. In 2009 verscheen **het rapport van de economen Stiglitz, Sen en Fitoussi**, over *‘het meten van economische prestaties en sociale vooruitgang’*. Het rapport kwam er op vraag van toenmalig president Sarkozy en was de basis voor parlementaire initiatieven in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Duitsland. In 2015 boog het Nederlandse parlement zich over deze alternatieve maat. In Vlaanderen gingen de Vlaamse Milieumaatschappij en de UGent aan de slag met **het ISEW (Index of Sustainable Economic Welfare)**.

Het ISEW verrekent ook de waarde van (onbetaalde) huishoudelijke arbeid, de welvaartsverliezen door inkomensongelijkheid en de welvaartsverhogende overheidsuit-

gaven (bv. voor onderwijs en gezondheidszorg). De kosten van economische activiteiten in de ISEW hebben betrekking op het verlies van ecosysteemdiensten, zowel door de afbraak van onze leefomgeving (water, lucht, klimaat en aantasting van de ozonlaag) als door de uitputting van ons natuurlijk kapitaal (o.a. de biodiversiteit).

We hebben nood aan een ander economisch kompas, een kompas dat niet alleen de kwantiteit maar ook de kwaliteit van leven aangeeft; duurzame producten worden beloond, de wegwerpmaatschappij wordt afgebouwd. Overheden hebben er niet langer belang bij om bedrijven te steunen die geen rekening houden met de draagkracht van mens en milieu.

Maar wordt vandaag verder gewerkt aan een nieuwe welvaartsmaat? Hoe krijgen we dit debat weer op de politieke agenda?

Deze vragen leggen we voor aan een aantal bevoorrechte getuigen op vrijdag 14 november (10.30 uur-13.00 uur) in de Van Dijckzaal van het Vlaams parlement in Brussel.

Het gaat niet de goede kant op met onze samenleving. Sinds 2005 groeide de welvaart, het BBP (Bruto Binnenlands Product), met 15 %. Maar het welzijn van de Belgen is er de jongste 20 jaar nooit slechter aan toe geweest dan vandaag, zo berekende het Planbureau. Het geloof in de toekomst wankelt en bedreigt de kwaliteit van leven. Sociale mensenrechten staan onder druk, de draagkracht van de aarde krimpt. De ik-maatschappij botst tegen haar grenzen. De draagkracht van mens en milieu worden steeds meer bedreigd...

© Anneleen Pacquets/Vlaamse Ouderenraad

We zijn blij en fier dat we u volgende sprekers kunnen voorstellen:

Patricia Delbaere, coördinatrice van het team Duurzame ontwikkeling van het Planbureau. Zij geeft meer toelichting bij de welzijnsindex, de duurzaamheidsindicatoren en hun beleidswaarde.

Prof. Brent Bleys (UGent) geeft als medeauteur van het rapport dat hij met de Vlaamse Milieumaatschappij maakte, meer toelichting bij het ISEW (Index of Sustainable Economic Welfare).

Daarna buigt een panel zich over de vraag hoe we het debat over een meer duurzame welvaartsmaat weer kunnen activeren.

Rond onze tafel:

Heidi Degerickx Algemeen Coördinator Netwerk tegen Armoede, **Nelles De Coninck** (COOP Centraal), jonge coöperatieve ondernemers, **Benjamin Clarysse**, beleidscoördinator bij Bond Beter Leefmilieu en een vertegenwoordiger van de vakbond.

Gie Goris, voormalig hoofdredacteur van MO, modereert.

Meer info en inschrijvingen via onze website www.groen-plus.be.

Mensen hebben nood aan een nieuw verhaal dat hen op weg helpt naar een hoopvolle toekomst, een verhaal dat aantoont dat het anders kan, dat hen sterkt om in te gaan tegen beleidsmakers die beweren dat er geen alternatief is voor de besparingen in de sociale zekerheid, voor het optrekken van de oorlogsbudgetten....

Ecologen vertrekken van de draagkracht van mens en milieu en hebben antwoorden op de uitdagingen van de 21ste eeuw. Die antwoorden vragen wel dat we opnieuw 'out of the box' denken en tegen de stroom durven in te varen. Vandaag verschuilen we ons te veel achter oplossingen die de grond van de zaak niet aanpakken.

De problemen los je niet op door meer psychologen aan te werven, meer auto's elektrisch te laten rijden, een beetje minder wapens te kopen, oppositie te voeren tegen asociale maatregelen, of door een gebrek aan klimaatambitie...

'Kwaliteit van leven' moet weer voorop staan.

We moeten loskomen van het blinde groeidenken dat alles uitdrukt in geld en de draagkracht van mens en milieu steeds meer geweld aandoet. In het ecologische denken vinden we én de bouwstenen voor het nieuwe verhaal én (rondom ons zien we) positieve en hoopvolle initiatieven. Die initiatieven ontstaan in het verenigingsleven, de wetenschap, de industrie... Ze kunnen uitgroeien tot een nieuwe beweging.

Met ons congres in november 2027 willen we de bouwstenen van het groene denken vertalen in een hedendaags en positief verhaal. Tussen nu en dan organiseren we activiteiten om dit congres voor te bereiden. Zo organiseren we in november alvast een colloquium over een duurzame welvaartsmaat.

Schrijf mee aan de congresstukken, of organiseer een bezoek aan een initiatief dat aantoont dat het anders kan, of help mee aan de praktische organisatie van het congres. We verwelkomen je met open armen in onze werkgroep. Geef een seintje aan vogels.mieke@telenet.be

Meer natuur maakt leven minder duur

Bij het woord ‘vergroenen’ staan mijn verwachtingen hoog gespannen. Gaat het over herstel van waterlopen en natte gebieden, of de aanplant van kleine landschapselementen, of een efficiënt openbaar vervoer? Nee, meestal gaan de maatregelen niet verder dan de implementatie van wat meer technologie.

Technologie in WZC en landbouw

Neem nu een willekeurig WZC. Eerder worden de bewoners bij warm weer binnen, in een airco-gekoelde ruimte, met de voeten in een kom water gezet, dan buiten in de schaduw van een boom. Een boom in de tuin van het WZC doet trouwens meer dan schaduw geven. Hij brengt leven in het bestaan van mensen, want zo kunnen ze ook de seizoenen volgen. De landbouw zet machines in, met sensoren om gerichter te kunnen spuiten. Terwijl die *gewasbeschermers de gebruikers én omwonenden kunnen ziek maken en geweten is dat er alter-*

natieven bestaan om een gezonde opbrengst te bekomen. Of neem de dieren die in een stal opgesloten zitten. “Luchtwassers zuiveren de stallucht”, stelt de agro-industrie. Maar noem het geen vergroening. Dieren die buiten lopen leven een natuurlijker bestaan en ze zijn weerbaarder. Planten en bomen zuiveren de lucht, verbruiken geen elektriciteit en bezorgen de landbouwer geen dure factuur.

Het is groen, nuttig en multifunctioneel

Een raadseltje: welk levend wezen zuivert de lucht, kan sterke geluiden neutraliseren, geeft koelte, beschermt tegen zon en regen... ? Ja zeker, het is de boom. Het is toch onbegrijpelijk dat hij mis behandeld wordt door foute snoei, onvoldoende grond, betreding aan de wortelzone e.d. Nog erger wordt het dat hij gekapt wordt, om plaats te maken voor een niet noodzakelijke twijfelachtige tramkeerlus, zoals recent in Deurne. In deze tijd zou de lokale overheid beter moeten weten.

Elektrische voertuigen en natuurgebieden

Dan hebben we nog de vergroening van mobiliteit door elektrische voertuigen. Daar valt natuurlijk iets voor te zeggen, maar evenveel elektrische auto’s laten rijden als met klassieke brandstof, slaat nergens op. Bovendien, de kans is groot dat nieuwe, ongerepte natuurgebieden worden aangesneden om zeldzame stoffen op te delven.

De tentoonstelling Amazônia (nog tot 9 november in Tour & Taxis, Brussel) drukt de bezoekers met de neus op de feiten. In Brazilië wordt land ingenomen (of liever: afgenomen) van inheemse volkeren, om er landbouwgewassen te kweken, zodat de westerse mens ongestoord zijn luxueuze levensstijl zou kunnen verderzetten. De volkeren die daar leven klagen aan dat zij met vergiftigde waters, verontreinigde bodem en steeds minder grond achterblijven.

Herstel de natuur

Men wekt de indruk dat technologie alle problemen zal oplossen. Maar men staat niet bij stil de grondstoffen die nodig zijn, het transport ervan en de nefaste invloed op mens en natuur. Ook technologie vergt energie en middelen en die zijn duur. Als we het echt menen met de vergroening moeten we minder energie verbruiken, doen we meer aan duurzame landbouw, herstellen we natuurlijke waterlopen en natte gebieden, hergebruiken we onze grondstoffen. Dan stellen we ook vast dat het goedkoper en efficiënter is om mét de natuur samen te werken dan eindeloos nieuwe technologieën te ontwikkelen. Dan stoppen we ook met kreten als: *“Zo gaat het nu eenmaal met de vooruitgang. We gaan toch niet terug naar de prehistorie, zeker?”* Meer natuur maakt het leven minder duur.

CATHERINE STEPMAN

‘De onbekende zee’

Colin Janssen/Jan Mees

“Homme libre toujours tu chériras la mer” – Charles Baudelaire

In dit heldere, maar diepgravende boek nemen Colin Janssen en Jan Mees de lezer mee in de wondere wereld van de oceaan, een wereld die nog grotendeels onbekend is. We weten vandaag meer over de maan en Mars dan over de diepzee op onze eigenste planeet. Dat is niet verwonderlijk: mensen zijn landdieren en wat zich onder het oceaanoppervlak afspeelt, blijft grotendeels onzichtbaar en moeilijk bereikbaar.

Toch kent de oceaanwetenschap een lange voorgeschiedenis. De Homo erectus en de Neanderthalers kwamen al in contact met de zee. Ook Aristoteles liet belangrijke beschrijvingen na van zijn waarnemingen. Maar pas in de 19de eeuw, na de grote ontdekkingsreizen, kwam de moderne oceanografie op gang. Wat telkens terugkeert, is de kracht van verwondering. Pioniers die zich door nieuwsgierigheid lieten leiden, hebben de duistere diepten beetje bij beetje in kaart gebracht. België speelde hierin een belangrijke rol. Denk aan Mercator, de wiskundige, geograaf en cartograaf, die baanbrekend werk verrichtte.

De oceaan is niet enkel uitgestrekt, maar ook vol leven. Hij huisvest de hoogste bergen op aarde en een verbazingwekkend grote diversiteit aan organismen: plankton, korallen, vissen, zeezoogdieren, planten... Veel soorten zijn nog nauwelijks gekend of bestudeerd. Het aanpassingsvermogen van deze wezens aan extreme omstandigheden, zoals duisternis, immense druk en kou is ronduit fascinerend. Alle leven op aarde vindt zijn oorsprong in de oceaan.

In de loop van de geschiedenis kenden we al vijf massa-uitroeiingen, waarvan die van de dinosauriërs de bekendste is. Toen verdween de helft van het zeeleven. Vandaag dreigt een zesde golf, veroorzaakt door menselijke activiteit. Klimaatverandering, verzuring, overbevissing en vervuiling bedreigen de biodiversiteit. Er zijn al soorten verdwenen, vooral zeevogels, vissen en zoogdieren. Toch blijft het oceaanleven opvallend veerkrachtig. Tijdens vorige uitroeiingen bleek de mariene fauna vaak beter beschermd dan het leven op het land.

De auteurs maken duidelijk dat de oceaan niet alleen een wonder van

leven is, maar ook essentieel voor het voortbestaan van de mens. We zijn meer dan ooit met elkaar verbonden: als de oceaan lijdt, lijden wij mee. Gelukkig groeit het besef dat we het tij moeten keren. Maar dit besef is nog lang niet universeel. Er zijn nog steeds klimaatontkenners, zoals Donald Trump, die plastic rietjes opnieuw toestaat, “omdat haaien daar geen last van hebben!”.

Toch is er reden tot hoop. Dankzij technologische vooruitgang en groeiend milieubewustzijn komen oplossingen in zicht. ‘De onbekende zee’ reikt concrete inzichten aan en toont wat we nu kunnen en moeten doen om het tij te keren.

De auteurs, beiden hoogleraar aan de UGent, zijn eminente zeewetenschappers. Hun boek is een aanrader voor iedereen die zijn bezorgdheid over de toekomst van onze planeet wil vertalen in actie. Perfect aansluitend is de documentaire ‘Ocean’, met David Attenborough; een adembenemende reis door de onderwaterwereld, vol verwondering, leven en veerkracht. Het is nu of nooit.

Warmtepomp: een slimme keuze

Een jaar later dan door Europa gevraagd, bereikte de Vlaamse regering een klimaatakkoord. Met dit zwakke plan halen we de EU doelstellingen niet. We zullen zwaar moeten investeren om CO₂-rechten af te kopen in landen die de norm wel halen, en dat geld kunnen we niet investeren in klimaatbeleid. Dit is kortzichtig en slecht beleid!

Wel komt er vanaf 2028 een taxshift: elektriciteit wordt goedkoper en aardgas duurder. Zo wil men warmtepompen aantrekkelijker maken.

Wat is een warmtepomp

Een warmtepomp haalt gratis warmte uit de buitenlucht of de bodem en zet die om in bruikbare warmte voor je woning. Daarvoor is elektriciteit nodig, hoeveel precies hangt af van de efficiëntie van het toestel. Die wordt uitgedrukt in de **COP** (Coefficient of Performance). Een COP van 5 betekent dat de warmtepomp 5 kWh warmte levert voor elke kWh elektriciteit. De overige 4 kWh is gratis omgevingswarmte. De COP verandert voortdurend met de buitentemperatuur.

Daarom kijk je beter naar de gemiddelde COP over een heel seizoen, weergegeven door de **SCOP**.

Klimaatvriendelijk én zuinig verwarmen

Tijdens het stookseizoen veroorzaakt 1 kWh elektriciteit ongeveer evenveel CO₂-uitstoot als 1 kWh warmte uit een efficiënte gasketel. Omdat een warmtepomp uit die ene kWh elektriciteit tot vijf keer meer warmte haalt, is ze veel klimaatvriendelijker.

Of de energiekost ook lager is, hangt af van de energieprijzen. Vandaag is elektriciteit ongeveer 4 keer duurder dan aardgas. Een warmtepomp met een SCOP van 4 is dan al goedkoper in verbruik, omdat je ook het energieverlies bij ketels moet meerekenen. Hoe slechter je huidige ketel, hoe meer je kunt besparen. Bij condensatieketels zijn de verliezen beperkt, maar bij oudere ketels kunnen ze oplopen tot 30% en meer.

De jaarlijkse besparing is nu nog beperkt, maar dat zal veranderen. Vanaf 2027 komt er een Europese

CO₂-heffing op gas en stookolie en in Vlaanderen wordt de taxshift doorgevoerd in 2028, zodat warmtepompen nog interessanter zullen worden.

Slim investeren

Een warmtepomp hoeft geen grote investering te zijn, vooral als je ketel aan vervanging toe is. Bovendien is het btw-tarief verlaagd, en zijn de premies in het voordeel van de laagste inkomens.

Een warmtepomp met een natuurlijk koelmiddel en energielabel A+++ is goed voor het klimaat én je energiefactuur. Ook woningen met radiatoren zijn klaar voor een warmtepomp als een lage watertemperatuur volstaat. Je kunt dat zelf testen door je ketelthermostaat in te stellen op 50 °C. Blijft je woning dan ook bij vriesweer voldoende warm, dan zit je goed. Lukt dit niet, dan is beter isoleren de boodschap.

Een warmteverliesberekening leert je hoe groot de warmtepomp en andere installatieonderdelen moeten zijn. Een EPC (Energieprestatiecertificaat) helpt je dan weer om gericht te werken aan isolatie en efficiëntie. Zo kan je met een beter energielabel de waarde van je woning verhogen.

Wacht niet te lang

Laat tijdig je woning analyseren door een expert. Dat kost iets, maar je krijgt hiervoor advies op maat én betere offertes. Als je wacht tot je oude ketel het begeeft, is de verleiding groot om snel een nieuwe gasketel te plaatsen. Zo blijf je weer voor jaren vastzitten aan fossiele brandstoffen.

Meer info: www.ecobouwers.be

Oplichting, zwendel en internetfraude

Altijd zijn er al oplichters en zwendelaars geweest. Klassieke voorbeelden: de mirakeloplossingen om te vermageren, voor allerhande ziekten en ongemakken, of tegen het verouderen. Ze zijn vaak heel duur en dikwijls schadelijk voor de gezondheid. Soms is reclame ook een vorm van oplichting. Daarnaast is er de op-flessentrekkerij, de huisjesmelkerij, de verkoop van producten aan buitensporige prijzen, op markten, foren en aan de deur.

In de geglobaliseerde wereld waarin we leven worden we steeds meer geconfronteerd met oplichting allerhande. De meeste fraudes gebeuren nu telefonisch of via het internet. Vooral bekend is **phishing**, om het slachtoffer aan te sporen persoonlijke gegevens over te maken. Zo zijn er de valse **mails of sms'jes** van de bank **om een probleem te melden**. Er wordt dan gevraagd bepaalde bewerkingen te verrichten om de 'bank'... te helpen iets recht te zetten. Daarvoor hebben ze dan je paswoord nodig.

Het kan ook dat de bank, Itsme of Cardstop een probleem heeft met een betaling en daar telefonisch contact over opneemt. Men toont zich zelfs bereid een medewerker te sturen om hulp te bieden! Dit soort valse acties gebeurt meestal bij ouderen, vaak 's avonds

of in de weekends, wanneer de banken gesloten zijn. **Maar Itsme en Cardstop nemen nooit contact op met mensen. Ook de banken doen dit uit eigen beweging en ze vragen nooit je paswoord.**

Dan zijn er nog de berichten die van allerlei instanties lijken te komen: de FOD-Financiën, de Pensioen dienst, Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie, de politie of het parket. Het gaat dan z.g. om een overtreding, of men verzoekt je iets te betalen, of instanties te contacteren om een premie te verwerven. **Daarop reageren alleen al, bv. uit nieuwsgierigheid, kan verkeerd aflopen**, want na een eerste contact kan de phishing beginnen.

Een andere soort phishing, zijn de 'raadgevingen' die niet openbaar mogen worden gemaakt. Ze komen o.a. binnen via Facebook, Twitter (nu X) e.a. Het zijn berichten die z.g. uitgaan van BV's als Tom Waes, Bart De Wever, Phara de Aguirre... In een 'interview' raden ze je aan om bepaalde minimale investeringen te doen, om op korte tijd veel te verdienen. Dit soort fraude via een schijnbaar geloofwaardig interview lijkt erg geloofwaardig. Zelfs als de (vaak Oost-Europese) daders opgespoord worden, kunnen onze politie en magistraten er weinig of niets tegen doen en is het geld voorgoed verloren.

Wat voorafgaat is slechts een handgreep uit de actuele vormen van oplichting. De verbeelding van de daders kent geen grenzen en alle dagen maken ze nieuwe slachtoffers. 9 op 10 Belgen krijgen wel eens te maken met een poging tot phishing. Slachtoffers verliezen gemiddeld € 800, sommigen tienduizenden. Politie en banken worden overspoeld door klachten, ondanks de waarschuwingen die regelmatig gegeven worden.

De zwendelaars zijn zeer gewiekt en erg overtuigend. Ze kunnen fantastisch goed de sites van banken, politie, openbare diensten en firma's nabootsen. Ze maken misbruik van de naïviteit, het vertrouwen, de nieuwsgierigheid, soms van de hebzucht van sommige slachtoffers. **Een principe geldt altijd, als het te mooi is om waar te zijn, is het niet waar.**

Wie denkt te maken te hebben met één of andere vorm oplichting, moet dit onmiddellijk **melden via mail aan verdacht@safeonweb.be, of bellen naar nummer 099-884.**

Contacteer ook je bank en dien klacht in bij de politie. Die kan niet altijd het geld recupereren, maar het beperkt ook het risico voor andere potentiële slachtoffers.

Op naar de Klimaatmars!

Aimen, wat is voor jou het nut van de Klimaatmars?

Als mensen niet massaal tonen dat zaken moeten veranderen, beweegt er vaak heel weinig. Ik geloof oprecht dat op straat komen politici in de juiste richting duwt. Daarom is het belangrijk dat we hen duidelijk tonen dat de zorg voor ons klimaat meer aandacht en middelen moet krijgen.

De effecten van de klimaatcrisis worden steeds duidelijker, toch mogen we de moed niet opgeven?

Enorm veel mensen zijn ervan overtuigd dat het klimaat veel meer aandacht verdient. Het is niet altijd hun prioriteit nummer één, maar wel nummer twee of drie. De klimaatcrisis is door mensen gecreëerd, maar de mensheid is ook in staat om ze te bedwingen en op te lossen. Er zijn manieren om in te grijpen, er zijn technologieën, er zijn oplossingen. Daarom moeten we onze politici overtuigen om effectief aan de slag te gaan en te investeren in toekomstgerichte oplossingen.

Schiet Vlaanderen hierin tekort?

Absoluut. Terwijl we onze huizen moeten beschermen tegen de gevolgen van de klimaatverandering hal-

veert de Vlaamse regering het budget voor renovatiepremies.

Voor windturbines werd recent een nieuwe afstandsregel ingevoerd, die het bijna onmogelijk maakt om nog windmolens bij te plaatsen. Waar de vorige regering de allergrootste bedrijven verplichtte om zonnepanelen te plaatsen, schrapte de huidige die maatregel. Op een jaar tijd werden inspanningen terugschroefd, terwijl de rest van Europa stappen vooruitzet. Onbegrijpelijk!

De Europese doelstelling om de broeikasgassen met 47% te reduceren werd door ons land terugschroefd tot 40%. Hierdoor dreigen we in 2032 twee miljard euro te moeten doorsluizen aan landen die hun doelstellingen wel zullen behalen. Twee miljard! Die we gewoon verliezen in plaats van ze nuttig te gebruiken! Bovendien: hoe gaan we die 2 miljard betalen?

Wat is voor jou het eerste actiepunt in onze strijd tegen de klimaatverandering?

Voor mij is de belangrijkste stap de transitie naar een volledige elektrificatie. Alle middelen die we vandaag hebben, moeten we hierin investeren. Zoals elke transitie gaat dit geld kosten, maar er is geld. Helaas heb ik moeten vaststellen dat de Vlaamse overheid Europese klimaatsubsidies gebruikt om miljoenen subsidies te verschaffen aan bedrijven als Total en Exxon Mobile. Dat zijn bedrijven die miljarden waard zijn en mee de oorzaak vormen van het klimaatprobleem. Het geld dat we aan hen geven kunnen we toch veel beter besteden?

De gevolgen van de klimaatverandering worden steeds duidelijker: extreme temperaturen, massale bosbranden, hittedoden, verdorde landbouwgronden. Tegelijk laat de overheid het op veel plaatsen afweten: klimaatambities worden terugschroefd, klimaatrapporten genegeerd of onderuitgehaald.

Meer dan voldoende redenen om op zondag 5 oktober deel te nemen aan de Klimaatmars, georganiseerd door de Klimaatcoalitie, een samenwerkingsverband van vele tientallen organisaties, waarin ook Groen vertegenwoordigd is. Zilverblad sprak met Vlaams parlements lid Aimen Horch, die voor Groen het thema 'klimaat en energie' opvolgt.

KLIMAAT

ZONDAG
5 OKT 2025

MARS

BRUSSEL
NOORDSTATION
VERTREK OM 13:00

ZORG MEE
VOOR EEN
KANTELPUNT

LUISTER NAAR ONS,
NIET NAAR DE GROTE VERVUILERS

KLIMAATMARS.BE

Werf mensen voor GroenPlus!

Gebruik het Zilverblad om mensen bij Groen(Plus) te betrekken. Je kan het blad achterlaten in de bib, bij de dokter of op een plaats waar mensen samenkomen. Als je een artikel tegenkomt dat een vriend of een kennis kan interesseren, bezorg het hem/haar, of vraag een extra nummer aan.

Extra nummers kan je opvragen via zilverblad@groen.be, of geef een telefoontje aan Walter Decoene, 0487/68.29.45.

Postbode: niet bestelbare Zilverbladen graag terug naar 'Henri De Braekeleerlaan 47a, 2630 Aartselaar.

Verantwoording

Tenzij uitdrukkelijk vermeld, berust de verantwoordelijkheid voor artikels en standpunten die in het Zilverblad verschijnen bij de steller ervan.

Colofon

Zilverblad is een uitgave van GroenPlus voor 55+ leden van Groen. Het blad verschijnt in maart, juni, september en december en wordt bij drukkerij Gazelle gedrukt op CyclusPrint papier van 100% gerecycleerde vezels. Lay-out: info@bijdruk.be

Verantw. uitgever: Mieke Vogels, Fruithoflaan 120/1010, 2600 Berchem.

Redactiecoördinator: Joost Fillet

Editor: Walter Decoene

Werken mee aan dit nummer: Joost Fillet – Mieke Vogels – Rik Holvoet – Luc Debuyst – Etienne Hoeckx – Mark De Geest – Rita Van de Voorde – Catherine Stepman – Eddy Janssen – Frans Roggen.

Redactieraad: Bart Staes – Catherine Stepman – Etienne Hoeckx – Frans Roggen – Ingrid Pira – Joost Fillet – Magda Wouters – Mark De Geest – Mieke Vogels – Rita Van de Voorde – Walter Decoene.

Foto's/illustraties: Walter Decoene – Laurane Berkein/Vlaamse Ouderenraad – Mieke Vogels – Anneleen Pacquets/Vlaamse Ouderenraad.

Op het internet?

Elk nummer verschijnt op www.groen-plus.be, website van GroenPlus, onder MEER LEZEN. En je vindt er ook nog heel wat andere interessante informatie.

Uitschrijven voor de papieren versie kan, met een berichtje aan: Redactie Zilverblad, p/a Henri De Braekeleerlaan 47a, 2630 Aartselaar, of een e-mail aan walter.decoene@gmail.com

FRANS ROGGEN

Staatsgevaarlijk?

Mijn lief had in 't Pallieterke gezien dat een communist preses van de Germaanse was geworden. In mijn kringen was dat meer waard dan een grote onderscheiding! Ik was plots gediplomeerd subversief. Gewoon door wat fake news. Dat was wel "Bad for business". Maar we hebben het overleefd én met een schoon pensioen. Maar wat gebeurt er met Anuna als Code Rood verboden wordt? Dat kind denkt natuurlijk nog niet aan haar pensioen. Die is bezig met het einde van het kapitalisme en net dat is voor mensen als Bart de Wever onvoorstelbaar. Het einde van de wereld, tot daar aan toe. Dat kan hij zich voorstellen. Daar werken wij aan, newa. In de VS zit president Pump aan knoppen waarvan hij niet weet hoe ze werken, maar dat zal hem een zorg zijn, want hij doet toch alles zo geweldig geweldig. Het gaat daar wel in een rotvaart naar de knoppen.

In Ons Vaderlandje worden HISTORISCHE Zomerakkoorden gesloten, "du jamais vu" volgens Opperflamingant De Wever, Bart, niet Anuna. In plaats van een pensioen later, krijgen onze kleuters nu schietles en de groten studeren pas af als ze een Patriot-batterij in gang kunnen trappen. 'A brave new world, indeed.' Daar komen voden van!

Anuna is radikaal, want jong en dus onnozel. En ze is tegen het kapitalisme, dat ze overlaadt met alle zonden Israels. En die zijn sinds GAZA niet meer te overzien. Ze beschuldigt de kapitalisten van moorddadig winstbejag, waardoor ons klimaat in een rotvaart naar de kloten gaat. Awel. Ik voel aan mijn water dat ze gelijk heeft, maar zoals ons moedertje al zei, gelijk hebben is gemakkelijk, maar ge moet het ook krijgen. Anuna is namelijk staatsgevaarlijk!

Ik sta met haar graag aan de uiterste linkse kant. Helaas gaan we op die manier niet te veel gedaan krijgen. Daarom stel ik voor dat we ons daarover gedeisd houden. Als ze 't ons vragen zeggen we dat Ineos een geschenk uit de hemel is. Maar systematisch zaniken we ons een beroerte over 3M en PFOS en het verlies aan biodiversiteit. Met een stevige crowd-funding kunnen we die Engelsman van Ineos juridisch een beteke hannesen. Maar we zeuren ALLE DAGEN over HEI- en BOSBRAND en OVERSTROMING. We redden Antwerpen en West-Vlaanderen van het water, maar we zwijgen over het roofdierkapitalisme van (ik zeg zo maar wat) Elon Muskus en die Gast van de Boerentoren. (Als het moet zal ik wel met de klauwende leeuw staan zwaaien, want dat werkt!) Zo krijgen we een stevig midden, want het is het midden dat de wereld moet redden. Als er veel midden is dan wordt er niet meer voor Pump-It-Up gestemd en komt er misschien iets slimmers aan de macht.

Wij mogen wij het klootjesvolk dat puisten krijgt van linkse klap niet meer ergeren ende bang maken, want we hebben hen nodig. Het is nog niet te laat. En Groen moet zeker alle dagen zeveren over het klimaat en daarover niet meer zo oorverdovend zwijgen!

Laten wij de bomen knuffelen nu ze er nog staan. De wereld moet gered worden door ons en door de Anunas aller landen, desnoods in het geniep. Afgesproken?